

Yttrande

Handläggare

Niklas Edvinsson
Miljöprövningsenheten
niklas.edvinsson@havochovatten.se

Datum 2021-06-18

Dnr 2981:19

UMEÅ TINGSRÄTT
Domare 2:5

INOM: 2021-06-22
MÅLNR: M 2090-19
AKTBIL: 301

Umeå tingsrätt
Mark och miljödomstolen
mmd.umea@dom.se

Yttrande över ansökan om tillstånd till fortsatt och utökad gruvverksamhet vid Tapuli, Palotieva och Sahavaara, med tillhörande verksamhet vid Kaunisvaara anrikningsverk, Pajala kommun

Havs- och vattenmyndigheten har beretts tillfälle att yttra sig över ansökan om tillstånd för Kaunis Iron AB att enligt miljöbalken bedriva gruvverksamhet i form av brytning i dagbrott vid Tapuli, Palotieva och Sahavaara med tillhörande verksamhet vid Kaunisvaara anrikningsverk, Pajala kommun (aktbilaga 219, M 2090-19). Myndigheten lämnar här följande yttrande.

Havs- och vattenmyndighetens inställning

Havs- och vattenmyndigheten har tidigare lämnat synpunkter på ansökan (2019-10-28). Havs- och vattenmyndigheten anser att ansökan fortfarande är bristfällig och att sökanden ska föreläggas att avhjälpa nedanstående brister innan ansökan kan tas upp till prövning.

- En beskrivning av konsekvenser, av såväl pågående verksamhet som planerad tillkommande verksamhet. Nollalternativet ska utgå från förhållanden innan pågående verksamhet.
- Förtydligad miljöriskbedömning (bland annat avseende vattenmiljö) med beskrivning av vilka försiktighetsåtgärder för skydd av vattenmiljön som kommer att vidtas, baserat på verksamhetens miljörisker och användning av bästa möjliga teknik, inte enbart på vattenförvaltningens bedömningsgrunder.
- Fördjupad bedömning av påverkan på Natura 2000-området, Torne och Kalix älvsystem (SE0820430), med fokus på laxbestånd även vid låg vattenföring.

Havs- och vattenmyndigheten anser att om inte ansökan kompletteras på det sätt som anges så ska ansökan avvisas.

Havs- och vattenmyndigheten noterar att underlaget till ansökan är mycket omfattande och alltjämt svåröverskådligt. Ansökans utformning och avgränsning är av sådan karaktär att det är mycket svårt att analysera och bedöma tillåtligheten samt behovet av skyddsåtgärder. Dessutom bedömer Havs- och vattenmyndigheten att det fortsatt förekommer bilagor med grundläggande motstridiga uppgifter. Havs- och vattenmyndigheten anser att ansökan därför ännu inte kan tas upp till prövning utan måste kompletteras. Havs- och vattenmyndigheten anser också att en

prövning av ansökan nu leder till en mindre effektiv tillståndsprocess givet myndigheten uppfattning om att omfattande kompletteringar alltså fortfarande behövs.

I det fall mark- och miljödomstolen ändå anser att ansökan nu kan tas upp till prövning så anser Havs- och vattenmyndigheten att begränsningsvärden ska fastställas för utsläpp till ytvatten för ett flertal ämnen däribland metallerna zink, nickel, koppar, uran och sulfat i driftskedet samt efterbehandlingskedet. Havs- och vattenmyndigheten anser även att begränsningsvärden ska fastställas för utsläpp till ytvatten för xantater i driftskedet.

Havs- och vattenmyndigheten vill även framhålla att de bedömningsgrunder som används inom vattenförvaltningen i första hand utgör ett verktyg för att klassificera en vattenförekomsts status och att dessa bedömningsgrunder inte anger en acceptabel nivå för en verksamhets belastning på vattenmiljön. Vilken typ av belastning som kan godtas från en viss verksamhet måste istället utgå från risken för påverkan både i förhållande till den berörda recipienten samt till vattenförekomsten i stort och möjligheten att följa miljö kvalitetsnormen (MKN).

Beskrivning av ärendet

Kaunis Iron AB (bolaget) ansöker om tillstånd enligt miljöbalken för att bedriva gruvverksamhet i form av brytning av sammanlagt upp till 20 miljoner ton malm per år i dagbrott vid Tapuli, Palotieva och Sahavaara, Pajala kommun med tillhörande verksamhet vid Kaunisvaara anrikningsverk. Ansökan omfattar även tillstånd att anlägga och driva de anläggningar och i övrigt vidta de åtgärder som behövs för verksamheten bl.a. tillstånd för att deponera erforderliga mängder gråberg och anrikningssand samt anrikning av malm vid Kaunisvaara anrikningsverk och att vidta om- och tillbyggnader vid verket.

Ansökan omfattar också tillstånd till vattenverksamhet bl.a. i form av länshållning av dagbrott, bortledning av vatten ur Muonio älv, anläggande av avskärmande och uppsamlade diken, förlängning och höjning av damm m.m. Bolaget har även ansökt om ett s.k. Natura 2000-tillstånd samt dispens enligt artskyddsförordningen (2007:845).

Bolaget har för nuvarande verksamhet ett tillstånd från Gränsälvscommissionen (20 augusti 2010, M11/09). Naturvårdsverket ansökte i juni 2018 om återkallelse av tillståndet från Gränsälvscommissionen hos Mark- och miljödomstolen (M 1828-18). Denna domstolsprocess pågår parallellt med den nu föreliggande prövningen enligt miljöbalken.

Motivering

Bedömning av ansökan och sökta verksamheten i sin helhet

Gruvverksamheter är en typ av verksamhet där flera ingrepp i omgivande miljö är irreversibla och destruerande till sin karaktär. Utöver detta medför gruvverksamheter i varierande grad påverkan på omgivande vattenmiljö under lång tid. I just denna prövning har en tid för denna påverkan angetts till 150 år. Havs- och vattenmyndigheten anser att det saknas uppgifter i ansökan styrker att denna belastning och påverkan skulle minska efter 150 år. Tvärtom finns anledning att anta att tiden för påverkan kan vara långt mycket längre än så.

Havs- och vattenmyndigheten har noterat att bolagets beskrivningar och bedömningar av miljöpåverkan utgår ifrån den utökade verksamheten. Med detta avses att den befintliga verksamheten inte beskrivs eller beaktas i tillräcklig utsträckning. Havs- och vattenmyndigheten anser att hela verksamheten ska utgöra grunden för bedömning vid denna prövning då verksamheten inte tidigare prövats enligt miljöbalkens bestämmelser. Det är också det som är syftet med den ansökan om återkallelse av tidigare tillstånd som nu också är föremål för prövning, det vill säga att hela verksamheten ska underkastas en prövning enligt relevanta bestämmelser i miljöbalken. Havs- och vattenmyndigheten anser att bolagets redovisade nollalternativ inte överensstämmer med den praxis som förekommer i nationell miljölagstiftning. Ett lämpligt nollalternativ skulle vara en situation innan verksamheten påbörjades för ca 10 år sedan. Havs- och vattenmyndigheten har en viss förståelse i den praktiska svårigheten att uppskatta hur cirka 10 års verksamhet inverkar på ett sådant nollalternativ retroaktivt. Men att prövningens omfattning innebär en prövning av hela verksamheten och inte enbart den del som tillkommer utöver gällande tillstånd enligt gränsälvscommissionen anser Havs- och vattenmyndigheten är ett minimikrav och förutsättning för att verksamheten ska kunna genomgå den tillståndsprövning som nu pågår. Ansökan behöver således omarbetas i framförallt denna del innan en prövning kan ske.

Havs- och vattenmyndigheten noterar att ansökan så som den kungjorts är mycket omfattande. Den är därtill fragmenterad och svår genomtränglig vilket hämmar förståelsen för de miljökonsekvenser som den befintliga och planerade verksamheten kommer ge upphov till. Ansökan har genomgått omfattande kompletteringar som har genomförts punktvis vilket enligt Havs- och vattenmyndigheten innebär en stor risk för mindre effektiv tillståndsprocess. Dessutom bedömer Havs- och vattenmyndigheten att det fortsatt förekommer bilagor med grundläggande motstridiga uppgifter (bland annat kring belastning i drift- och efterbehandlingsskedet). Detta innebär att det i flera avseenden inte varit möjligt att göra en fullgod bedömning av den ansökan som kungjorts. Den bedömning som gjorts får anses ha stora osäkerheter eftersom den bygger på delvis motstridiga uppgifter i ansökan.

Utsläpp till vatten och relationen till vattenförvaltning

Havs- och vattenmyndigheten tolkar bolagets utredningar och skrivelser som att den bedömning som gjorts med avseende på miljöpåverkan främst baseras på hur värdena förhåller sig till Havs- och vattenmyndighetens bedömningsgrunder samt likartade nationella jämförvärden i andra länder.

Havs- och vattenmyndigheten anser att de bedömningsgrunder som används inom vattenförvaltningen delvis synes ha tillämpats felaktigt av bolaget. Så som Havs- och vattenmyndigheten uppfattat redovisningarna i ärendet har bolaget utgått från att eftersom det av modelleringar framgår att det inte verkar ske ett överskridande av de bedömningsgrunder som är relevanta i sammanhanget kan detta tas som intäkt för att det saknas skäl att med stöd av 2 kap. 3 § miljöbalken (MB) ställa krav på ytterligare försiktighetsmått eller därtill tillämpa försiktighetsprincipen eller bästa möjliga teknik.

Havs- och vattenmyndigheten anser att vattenförvaltningens bedömningsgrunder inte kan utgöra funktionskrav för en enskild verksamhet. Påverkan på MKN utgör enligt Havs- och vattenmyndighetens uppfattning enbart en del av den samlade bedömning som måste göras för att se vilka krav som behöver ställas med stöd av de allmänna hänsynsreglerna i 2 kap.

miljöbalken, exempelvis 2 kap. 3 § MB. En miljökvalitetsnorm är alltså en bestämmelse om kvaliteten i vatten med syftet att säkra Sveriges vattenkvalitet och inte ett sätt att bestämma vilket utsläpp som kan ske från en viss specifik verksamhet.

Bedömningsgrunden för uran överskrids idag enligt de provtagningar som bolaget redovisar i sin ansökan. Havs- och vattenmyndigheten uppfattar det som att bolaget anser att man vid bedömning av det särskilda förorenade ämnet (SFÄ) uran ska bedöma s.k. biotillgänglig halt istället för löst halt som är angivet i HVMFS 2019:25. Havs- och vattenmyndigheten anser att det inte är lämpligt eller ens möjligt att föra diskussioner kring gällande gränsvärden och bedömningsgrunder i gällande föreskrift (HVMFS 2019:25) i prövning av enskild verksamhet. Med anledning av ovanstående så innebär det att Havs- och vattenmyndigheten anser att ytterligare tillskott av uran i Muonio älv riskerar att innebära en otillåten försämring av gällande miljökvalitetsnorm. Bolaget behöver således redovisa åtgärder som inte innebär en otillåten försämring av gällande miljökvalitetsnorm.

Att MKN inte påverkas på ett otillåtet sätt är en av förutsättningarna för att godta en viss ytterligare belastning. För utsläpp som inte innebär att normen överträds gäller givetvis de allmänna hänsynsreglerna i 2 kap. (se prop. 1997/98:45, del 2 s. 44). Härutöver måste då också visas att den metod som väljs inte medför att annan otillåten skada eller olägenhet på miljön uppkommer och att verksamheten således uppfyller hänsynsreglerna i 2 kap. MB.

Havs- och vattenmyndigheten anser vidare att det inte är förenligt med miljöbalken att tillämpa en utspädningsprincip enligt vad som föreslås i ansökan. Vid bedömning av recipientpåverkan använder bolaget en punkt ca 1,2 km nedströms utsläppspunkten i Muonio älv. För att få en fullgod bedömning av verksamhetens påverkan på recipienten som sådan och vilka skyddsåtgärder som behöver vidtas måste enligt Havs- och vattenmyndighetens uppfattning även halterna vid utsläppspunkten beaktas. Finns det risk för att förorenat vatten når omgivningen vid fler punkter måste självklart även dessa andra belastningspunkter beaktas. Att bedöma påverkan enbart vid provpunkt SS39 anser Havs- och vattenmyndigheten motsvaras av att förskjuta provpunkten för villkoret från utsläppspunkt till recipient. Myndigheten anser att en förskjutning av den punkt där begränsningsvärde ska uppnås från utsläppspunkten till en punkt i recipienten skulle strida mot de principer som framgår av 11 b § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd. Av denna paragraf framgår att det värde som anges som begränsningsvärde normalt ska avse värdet i den punkt där utsläppet lämnar anläggningen, utan hänsyn till eventuell utspädning. Det faktum att sökanden nu i egentlig mening inte har yrkat om några fullständiga begränsningsvärden för utsläpp till vatten kan inte innebära att utsläppet ska bedömas på annat sätt.

De modelleringar som bolaget genomfört bygger i många avseenden på medelvärden och antaganden. I flera fall är modellerad data även ingående data i nästa modellering. Modeller och modelleringar är vanligen förknippade med osäkerheter eftersom de naturliga ekosystemen har komplicerade strukturer. Bolaget har beskrivit olika aspekter som utgör osäkerheter vid modellering men Havs- och vattenmyndigheten kan inte utläsa från ansökningshandlingarna att det finns en kvantifierad osäkerhet vid modellering. Gruvverksamheter är en typ av miljöfarlig verksamhet som riskerar att påverka omgivande under lång tid framöver även efter det att själva brytnings- och anrikningsverksamheten upphört (i detta fall finns så som nämnts ovan en uppgift om 150 år). Havs- och vattenmyndigheten anser att detta sammantaget innebär att det finns goda

skäl att vid prövning av dessa verksamheter att tillämpa konservativa bedömningar i enlighet med 2 kap. 3 § MB.

Bedömning av miljörisker och påverkan från utsläpp av vatten

I en dialog som förekommit med branschen (gruvdialogen) publicerades en handbok 2018¹ som ett led i att skapa underlag för bedömningar i enlighet med 2 kap. 2 § MB. I denna publikation återfinns metoder för miljöriskbedömningar av utsläpp till vatten som bland annat innefattar metoder för bestämning av toxiska effektnivåer samt hur man kan beskriva utsläpp. I aktbilaga 179 (tabell 5) redovisar bolaget bland annat utsläppsintervall enligt MWEI BREF EUR 28963 EN (2018). Havs- och vattenmyndigheten anser att bolaget inte har styrkt att det skulle vara orimligt att rena processvatten från processvattenmagasinet och klarningsmagasinet till nivåer som inte innebär risk för negativa effekter på miljön.

Havs- och vattenmyndigheten anser att det finns skäl att ifrågasätta den miljöriskbedömning som bolaget gjort med avseende på vattenutsläpp till Muonio älv. Utifrån befintlig provtagning från bolaget så överskrids redan MKN för uran. Halten zink i Muonio älv verkar enligt bolagets redovisning ha ökat med ca 280 % mellan åren 2011-2018. Genom översiktliga beräkningar som Havs- och vattenmyndigheten gjort med hjälp av bolagets uppgifter bedömer Havs- och vattenmyndigheten att det finns risk för negativ påverkan samt överskridande av gällande miljö kvalitetsnormer från utsläppspunkt till provpunkt SS39 och möjligen även nedströms provpunkt SS39. (bör dock nämnas att varken Goldsim eller PHREEQC använts vid dessa beräkningar). Eftersom det bolagets beräkningar inte är redovisade så är det inte heller möjligt att ta hänsyn till vilka faktorer som skulle kunna ligga bakom skillnaden i bedömning. Skulle bolagets beräknade vattenutsläpp beaktas oaktat utspädning bedömer Havs- och vattenmyndigheten att dessa nivåer skulle kunna innebära toxiska effekter på omgivande miljö. Bolaget bör komplettera med uppgifter hur beräkningar har gjorts och vilka biogeokemiska mekanismer som inkluderas.

Kaunis Iron AB har redovisat en användning av samlare vid flotationsprocessen (huvudsakligen xantater) på drygt 3 200 ton/år². Detta anser Havs- och vattenmyndigheten är en anmärkningsvärd mängd jämfört med andra gruvverksamheter i Sverige. Bolaget har kompletterat med uppgifter kring nedbrytning och eventuell miljöpåverkan. Såvitt Havs- och vattenmyndigheten kan utläsa från dessa kompletteringar har endast ca hälften av användningen inkluderats i bedömningen (1581 ton/år). Bolaget baserar sin bedömning på studier som betydligt avviker från platsspecifika förutsättningar. Enligt bolagets bedömning har temperatur en stark påverkan på nedbrytningen och bolaget baserar sin bedömning på studier vid 25 °C³. Enligt uppgifter i ansökan är medeltemperaturen i området ca 0,5 °C. I bolagets redovisning finns en studie där man studerat nedbrytning vid 20 °C och vid 5 °C där halveringstiden är ca 5 gånger längre vid 5 °C än vid 20 °C (22 dagar). Detta har bolaget inte beaktat i sin bedömning. Bolaget redovisar en uppehållstid i sandmagasinet på 20 dagar. Utöver detta anger bolaget att man avser att använda processvattenmagasin och klarningsmagasin för att lagra vatten samt att man avser att pumpa vatten mellan dessa magasin vid behov som skulle kunna påverka påstådda spädningsförhållanden. Detta gör att Havs- och vattenmyndigheten starkt ifrågasätter bolagets bedömningar. Det förekommer även planer enligt uppgift om att etablera gruvverksamhet i Hannukainen på den finska sidan. Enligt den senaste ansökan som Havs- och

¹ Utsläpp till ytvatten från gruvverksamhet - En handbok för beskrivning av påverkan på ytvatten. IVL

² Bilaga H. Miljökonsekvensbeskrivning – Hållbarhetsprövning. Golder Associates AB. Reviderad 2021-03-29

³ Beräkning av xantat i processvatten – Förtydliganden. Utredning 2021-02-15. Luleå Tekniska Universitet. Bilaga 1.7.

vattenmyndigheten tagit del av från tidigare provning vid Hannukainen så redovisades en förbrukning av xantater som motsvarar den redovisade förbrukningen hos Kaunis Iron AB. Det skulle då innebära en förbrukning på ca 6 500 ton/år som riskerar att påverka älvsystemet. Havs- och vattenmyndigheten kan inte heller se att det finns säkerhetsdatablad för de xantater som kommer användas i verksamheten inkluderat i ansökan vilket är ett krav och förutsättning för att kunna bedöma ansökan. Detta sammantaget gör att Havs- och vattenmyndigheten anser att redovisning är missvisande och det försvårar möjligheten att bedöma ansökan.

Bolaget har även redovisat en förbrukning av svavelsyra på 15 000 ton/år. Utifrån översiktliga beräkningar baserat på den angivna vattenbalansen skulle det innebära en halt av sulfat i utgående bräddning på ca 1 500-1 900 mg/l. Utöver detta tillkommer även en belastning från själva svavelmineralen som inte inkluderats i denna beräkning. I tabell 7 i bilaga A2 anges en sulfathalt på 204 mg/l i utgående vatten från processvattenmagasinet och 142 mg/l i utgående vatten från klarningsmagasinet. Även givet att en viss mängd stannar kvar i processen kan inte Havs- och vattenmyndigheten, utifrån bolagets uppgifter, se någon uppenbar förklaring till skillnaden i siffrorna. Enligt uppgifter i rapport från Stockholms universitet så föreligger risker för kroniska effekter på omgivande miljö vid redan vid 15-40 mg/l beroende på vattnets hårdhet⁴.

Natura 2000 och artskydd

Ansökan omfattar även en ansökan om ett s.k. Natura 2000-tillstånd. Som sökanden själv anger i sin ansökan så är miljön kring Muonio älv unik i Sverige. Torne älv svarar för ca 50 procent av hela produktionen av lax i Östersjöområdet och räknas som en av världens mest produktiva laxälvar. I gränsälvsöverenskommelsen ingår en särskild fiskestadga för älven och kustvattenområdet utanför mynningen. Enligt stadgan ska Sverige och Finland årligen förhandla om anpassningar av stadgan till nya förhållanden för bestånden och fisket. Sverige och Finland har betydande fiskerätt efter lax och öring i området. Underlag för fiskeregleringarna i Torneälven utgörs av den biologisk rådgivning som Havs- och vattenmyndigheten årligen beställer från SLU, Institutionen för akvatiska resurser och som utarbetas i samarbete med den statliga fiskforskningen i Finland. Muonio älv och närliggande vattenområde från bolagets utsläppspunkt utgör viktiga områden för laxpopulationen⁵. Det finns även exempel på skyddade arter (enligt artskyddsförordningen) såsom grön flodtrollslända som har påträffats i lokal uppströms bolagets utsläppspunkt och nere vid Kaunisjoensuu. Arten är bunden till rinnande vatten där larven utvecklas under minst två års tid nere på botten. Larverna lever ofta mitt i vattendragets fåra och kan alltså hittas på djupt vatten. Den anses huvudsakligen välja vattendragssträckor där botten utgörs av sand och grus. Arten tycks i Sverige framförallt välja stora vattendrag (>100 m breda) som är rena och klara⁶. Enligt nuvarande bevarandeplan⁷ anges gruvverksamheter som ett hot och en prioriterad bevarandeåtgärd är att de gruvområden som ligger i anslutning till Natura 2000-området bör kontinuerligt arbeta för att minimera skadliga effekter på den känsliga vattenmiljön och dess mångfald. Bolaget har genom sina undersökningar visat att det förekommer lämpliga substrat inom det området där bolaget har sitt huvudsakliga vattenutsläpp.

⁴ Sulfate EQS data overview. ACES report 14, S. Sahlin, M. Ågerstrand. Department of Environmental Science and Analytical Chemistry (ACES) Stockholm University. 2018.

⁵ Torneälvens bestånd av lax, havsöring och vandringsik – gemensamt svensk-finskt biologiskt underlag för bedömning av lämpliga fiskeregler under 2021. SLU ID: SLU.aqua.2021.5.4-32. 2021-02-22. <https://www.fsgk.se/Biologiskt-underlag-Torneaelven-2021.pdf>

⁶ Karlsson, T. & Bjelke, U. 2016. Inventering av grön flodtrollslända *Ophiogomphus cecilia* 2015 – metodiktest, förstudie och första provtillfälle inom biogeografisk uppföljning. Länsstyrelsen Östergötland, rapport 2016:8.

⁷ Torne och Kalix älvsystem SE0820430. Bevarandeplan Natura 2000-område. Länsstyrelsen i Norrbottens län. 2020-12-17

Bolaget har även visat genom platsspecifika modeller att vattenomblandningen av utsläppt processvatten är begränsat i ett stort område (5 % inblandning vid provpunkt SS39 drygt 1 km nedströms). Utöver detta finns även överskridande av MKN för uran enligt bolagets egen provtagning. Det förekommer även enligt uppgift planer om att etablera gruvverksamhet i Hannukainen på den finska sidan som riskerar att ytterligare belasta älvsystemet. Detta sammantaget anser Havs- och vattenmyndigheten ger skäl för att minimera den belastning som bolaget utgör på älvsystemet i enlighet med bestämmelser i 2 kap. 3 § MB.

Vattenbalans

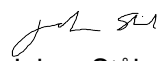
Havs- och vattenmyndigheten anser att bolagets verksamhet utgör en samlad stor belastning på vattenbalansen i området. Belastningen påverkar både kvantitet och kvalitet på omgivande grundvatten och ytvatten. Havs- och vattenmyndigheten har inte haft möjlighet att inom given tidsram bedöma detta i detalj. Men Havs- och vattenmyndigheten anser generellt att bedömningar inte enbart kan utgå från en påverkan på medelflöden då hela vattensystemet är starkt förknippat med stora variationer beroende på tid på året. Exempelvis redovisar bolaget en påverkan på vattenföring vid Kaunisjärvi på 40 % samt en 30 % påverkan på vattenföring vid jämförelsepunkt Patojoki innan Kaunisjoki vid medellågvattenföring (MLQ), se tabell 6 bilaga E2. Bolaget bör komplettera information hur omgivande akvatiska system kan påverkas vid MLQ.

Bolaget redovisar i sin vattenbalans ett nettoöverskott. Bolaget anger på flera ställen i sin ansökan att man avser att recirkulera vatten och återbruka vatten. Havs- och vattenmyndigheten uppfattar det som att bolaget yrkar på att vid behov ha möjlighet att ta ut 50 m³/h vatten från Muonio älv. Orsaken till detta anges vara för att förhindra isbildning i vattenmagasin. Detta vattenuttag utgör ca 4-5 % i medeltal av det av bolagets uppskattade bräddning (utifrån modellerade årsmängder). Havs- vattenmyndigheten kan inte se att ett finns skäl för att medge ett vattenuttag när det enligt Havs- och vattenmyndighetens uppfattning saknas behov.

Efterbehandlingsplan

Bolaget har modelleringar över hur belastning på omgivande vattensystem kommer att bli under de närmsta 150 åren efter det att verksamheten upphört (bilaga F6). Modelleringar bygger på flera antaganden och även på underliggande modellerade resultat. Havs- och vattenmyndigheten anser att värden och siffror är motstridiga. Detta i sin tur riskerar att leda till felaktiga bedömningar.

Beslut om detta yttrande har fattats av enhetschefen Johan Stål efter föredragning av utredaren Niklas Edvinsson. I den slutliga handläggningen av ärendet har även verksjuristen Martin Jansson medverkat.

Johan Stål

Kopia till:

Naturvårdsverket

Länsstyrelsen i Norrbottens län